

Tausta

Suomen suurin ja vanhin lohiuistelukilpailu Kesälahdella

Komeat järvilohet viihtyvät Puruvedessä. Tämän tiesi innokas kalamies jo vuosia sitten, kohtapuolin sotavuosien jälkeen. Hän tiesi myös sen, että hopeakylkisellä on taipumus nousta kesä-heinäkuun vaihteessa vesien lämmentyä muikkujen perässä pintaan. Kukapa sitä ei haluaisi keskikesällä herkutella!

Innokas kalamies otti näistä tiedoista onkeensa. Hänkin halusi päästä herkuttelemaan aidolla Puruveden punalihaisella. Innokkaalla kalamiehellä oli aavistus, millä konstilla punalihaista kannattaa keskikesän aikaan pyytää. Hän lähti vesille puisella soutuveneellä mukanaan kaksi vaappua.

Jos oli kalamies innoissaan vesille lähtiessään, oli hän sieltä palatessaan kerrassaan haltioissaan. Hänen kalarepussaan köllötti viisi lohikalaa. Pienin niistä painoi 1,8 ja suurin 6,1 kiloa. Hän ei peitellyt tyytyväisyyttään esitellessään ottiviehettä kateellisille kavereille. Kaikki kalat iskivät yhteen ja samaan vaappuun: 10 cm pitkään, muikunväriseen Rapalaan. Lohia houkutellessaan kalamies oli tehnyt vaappuun omat virityksensä. Nokkasilmukkaa rukkaamalla hän oli saanut aikaan poukkoilevan uintiliikkeen. Vaappu muistutti erehdyttävästi pakenevaa muikkua. Ei ihme, että punalihaisten aistit valpastuivat ja ruokahalu heräsi.

Muutama vuosikymmen myöhemmin jo legendaksi kasvanut kalareissu nousi uudelleen keskusteluun, kun Kesälahden matkailuyrittäjät alkoivat miettiä keinoja turistien houkuttelemiseksi paikkakunnalle. Väen jo lohikuninkaaksi kutsuma innokas kalamies heitti ilmaan idean soutu-uistelun järjestämisestä Puruvedellä. Syntyi yhteisestä päätöksestä uistelutapahtuma, jossa kalastetaan elämyksiä.

Vuorokausi vesillä lohikuninkuuskisan aikaan on jo elämys sinänsä. Se on aikaa, jolloin luontoäiti panee parastaan pöytään. Näiden herkkuhetkien nautintoa ei voi sanoin kuvailla; se on koettava henkilökohtaisesti.